

РЕШЕНИЕ

№ 10433

гр. София, 27.09.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 77 СЪСТАВ, в публично заседание на тринадесети септември през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: ИВАНКА П. БОЛГУРОВА

при участието на секретаря НАДЯ СТ. ТОДОРОВА
като разгледа докладваното от ИВАНКА П. БОЛГУРОВА Гражданско дело
№ 20221110102116 по описа за 2022 година

Предявени са обективно съединени искиове с правно основание чл.344, ал.1, т.1, т.2 и т.3, вр.чл.225, ал.1 КТ.

Ищецът твърди, че по силата на трудов договор № 407/15.02.2018г. бил назначен при ответника на длъжност „шофьор товарен автомобил, международен транспорт“, като със Заповед № 421/30.11.2021г., връчена на работника на 02.12.2021г., работодателят е прекратил трудовото правоотношение на основание чл. 325, ал. 1, т. 9 КТ. Поддържа, че с Експертно решение № 2201 от 06.08.2021г. на ТЕЛК е придобил 71 % трайно намалена работоспособност, като в допълнителен лист №1 към решението от 30.08.2021г. е посочено, че не може да работи като шофьор до произнасянето на ТОЛЕК. Излага доводи, че към датата на прекратяване на трудовото правоотношение ТОЛЕК не се е произнесъл, поради което счита, че Заповед №421/30.11.2021г. е преждевременно издадена. Твърди, че с Експертно решение № 2468 от 01.10.2021г. на ТЕЛК, допълнителен лист №1, в т.15 са посочени противопоказания на труд, както и че е необходимо трудоустрояване, но не е посочено какво може да е то, т.е. липсва произнасяне на здравния орган каква друга длъжност може да заема, съобразно здравословното му състояние. Поддържа, че работодателят не му е предложил друга длъжност, подходяща за здравословното му състояние. Моли уволнението да бъде признато за незаконно и отменено, да бъде възстановен на заеманата от него преди прекратяването на трудовия договор длъжност „шофьор товарен автомобил, международен транспорт“, както и да му бъде изплатено обезщетение за оставане без работа, поради незаконно прекратяване на трудовия договор за периода от 01.12.2021г.

до 01.06.2022г. в размер на 4 888,40 лв., ведно със законната лихва от предявяване на иска до окончателното плащане. Претендира разноси.

Ответникът е депозирал отговор на исковата молба, който е извън срока по чл. 131 ГПК. Оспорва предявените искове, като поддържа, че в решенията на ТЕЛК от 06.08.2021г. и от 01.10.2021г. изрично е посочено, че е противопоказно за ищеца да работи като шофьор. Излага доводи, че дружеството не е обявило позиции за трудоустроени лица за 2021г., защото броят на щатните места към 01.01.2021г. е 7, не са откривани нови щатни бройки през годината и към края на годината само 4 до тях са заети. Поддържа, че в дружеството няма подходяща длъжност, която да отговаря на препоръките на ТЕЛК. Моли съда да отхвърли предявените искове.

Съдът, като обсъди доказателствата, достигна до следните фактически и правни изводи:

По иска по чл. 344, ал. 1, т. 1 КТ:

За законосъобразността на уволнението по чл. 325, ал. 1, т. 9 КТ в тежест на работодателя е да докаже фактите, включени във фактическия състав на уволнителното основание, а именно, че: 1/ по отношение на ищеца е налице болест, довела до трайна неработоспособност или са дадени здравни противопоказания; 2/ болестта или противопоказанията са установени въз основа на заключение на ТЕЛК; 3/ ищецът е в обективна невъзможност да изпълнява възложената му работа; 4/ обективната невъзможност за изпълнение да е последица от болестта или здравните противопоказания, посочени в т. 1; 5/ при работодателя да няма друга работа, подходяща за здравното състояние на ищеца или ако има същата е предлагана на ищеца и той е отказал да я приеме.

Безспорно между страните по делото е, че са били обвързани от трудово правоотношение, по силата на което ищецът е заемал длъжността „шофьор на товарен автомобил, международен транспорт”, прекратено със Заповед №421/30.11.2021г., както и че ищецът страда от болест, довела до трайно намалена трудоспособност, установена от експертно решение № 2201 от 06.08.2021г. на ТЕЛК и експертно решение № 2468 от 01.10.2021г. на ТЕЛК.

С експертно решение № 2201 от 06.08.2021г. на ТЕЛК на ищеца е призната 71 % трайно намалена работоспособност, с водеща диагноза „дисекация на аортата” и срок на оценката за намалена работоспособност до 01.08.2024г., като е посочено, че лицето не може да работи като шофьор до произнасянето на ТОЛЕК. На основание молба на работодателя № 014/16.09.2021г. с експертно решение №2468 от 01.10.2021г. на ТЕЛК е допълнено решението от 06.08.2021г. в частта за противопоказни условия на труд, като такива установява наличието на големи нервно-психични пренапрежения, нощен труд, тежка работа от типа на вдигане и преместване на предмети над 8 кг. и неблагоприятни външни климатични условия. Прието е, че лицето не може да

изпълнява заетите разкрити длъжности и е необходимо трудоустрояване, съобразявайки посочените условия на труд.

От приетото по делото като писмено доказателство щатно разписание от 01.06.2021г. /л.30 от делото/ се установява, че в ответното дружество са разкрити общо 6 длъжности, три от които по 1 щатна бройка и една на три щатни бройки, или за длъжността „шофьор, товарен автомобил (международни превози)” са предвидени 3 щатни бройки.

Съгласно нормата на чл. 315, ал. 1 КТ работодателят с повече от 50 работници и служители има задължението да определя ежегодно работни места, подходящи за трудоустрояване от 4 до 10 процента от общия брой на работниците и служителите в зависимост от икономическата си дейност. В настоящия случай, предвид създадената организация на труда на работодателя и разкритите щатни бройки, /които за периода 01.01.2020г. – 01.01.2022г. не са надвишавали посочения праг/, за последния не съществува задължение за осигуряване на работни места, подходящи за трудоустрояване. Съобразно трайната съдебна практика, ако естеството на дейността и нейната организация позволяват, същият може да промени трудовата функция на отделен работник така, че от нея да отпаднат занапред медицински противопоказания за работника, който я е заемал, но работодателят няма задължение да организира своята дейност по начин, че да съответства на нуждите от трудоустрояване във от задълженията му по чл. 315 КТ /Решение № 192 от 22.05.2015г. по гр.д. №6866/2014г. на ВКС, IV г.о., Решение № 137 от 13.05.2014г. по гр.д. №4811/2013г. на ВКС, IV г.о./.

На следващо място, чл. 317, ал. 1 КТ гласи, че необходимостта от преместване на работника или служителя на друга подходяща работа или на същата работа при облекчени условия, характерът на работата, условията на труда и срокът на преместването се определят по предписание на здравните органи. В този смисъл трудоустрояването се извършва по тяхна преценка и указания, а работодателят има задължението да изпълни самото предписание. От задължителния характер на решението на ТЕЛК, както и от цитираната разпоредба следва, че медицинският въпрос дали конкретно посочената за трудоустрояване длъжност е противопоказна за здравето на трудоустроения, не може да бъде поставян на последваща преценка нито от службите по трудова медицина или дружествата, ангажирани по договор с работодателя, нито от вещи лица в трудовия спор за законосъобразност на уволнението, тъй като тази преценка на ТЕЛК не подлежи на инцидентна проверка за правилност от гражданския съд.

В настоящия случай компетентният здравен орган в лицето на ТЕЛК се е произнесъл, че здравословното състояние на ищеца не му позволява да изпълнява заеманата длъжност „шофьор”, като е посочено, че това е до произнасянето на ТОЛЕК, поради което следва да се приеме, че забраната ищецът да изпълнява посочената

длъжност важи до произнасянето на ТОЛЕК или до постановяване на ново решение на ТЕЛК, с което да се смекчи или отмени посочената забрана. По делото не се твърди и не се установява да е налице последващо изявление от ТОЛЕК, нито респективно такова на ТЕЛК за промяна на горната преценка. Липсата на произнасяне на ТОЛЕК не опорочава първоначалната медицинска констатация за невъзможност ищецът да заема процесната длъжност на компетентния орган ТЕЛК, която е констатирана и в двете постановени от нея експертни решения. Това се потвърждава и от повторното експертно решение на ТЕЛК, постановено във връзка с молба на работодателя № 014/16.09.2021г. и след разглеждане на представените към нея щатни работни места, които са заети, в което ТЕЛК дава изрично заключение, че ищецът не може да изпълнява и заетите разкрити длъжности при ответника към този момент. Действително липсва отбелязване експертно решение №2468 от 01.10.2021г. на ТЕЛК да е влязло в сила, но доколкото ищецът още с исковата молба го представя и се позовава на него, като не твърди да го е обжалвал в законоустановения срок, както и че ответникът също не твърди да го е оспорил, съдът намира, че същото е влязло в сила.

Доколкото работодателят е обвързан от констатациите на ТЕЛК, че ищецът не може да продължи да изпълнява задълженията на длъжността, която заема, нито да изпълнява тези на някоя от останалите разкрити длъжности, за работодателя е налице основание да прекрати трудовото правоотношение, поради установените противопоказания, които обективно възпрепятстват съществуването му. По изложените по-горе съображения ответникът не е имал нормативното задължение да промени създадената организация на труда, като осигури специално работно място, подходящо за трудоустрояване на ищеца, а още по-малко е можел да иземе компетентността на здравния орган и да назначи лицето на някоя от останалите разкрити длъжности в предприятието си при изричното указание на органа, че същите не са подходящи за него. В този смисъл предвид липсата на свободна и отговаряща на образованието и квалификацията на ищеца щатна длъжност, подходяща за здравословното му състояние и определ. за трудоустрояване, за работодателя е възникнала възможността да прекрати трудовото правоотношение с ищеца на посоченото правно основание.

Следва да се посочи още, че нормата на чл.333, ал.1 КТ, регламентираща закрилата на работника при уволнение, е неприложима в настоящия случай, доколкото в същата липсва препращане към хипотезата на чл.325, ал.1, т.9 КТ, поради което твърдението на ищеца в посочения смисъл за неспазване на процедурата е неоснователно.

С оглед изложеното, съдът намира извършеното прекратяване на трудовото правоотношение със Заповед № 421/30.11.2021г. за законосъобразно, поради което искът е неоснователен и следва да бъде отхвърлен.

По исковете по чл. 344, ал. 1, т. 2 и т. 3, вр. чл. 225, ал. 1 КТ:

Основателността на исквете предполага незаконност на уволнението. Настоящият съдебен състав не достига до такъв фактически и правен извод, поради което искът за възстановяване на ищеца на заеманата преди уволнението длъжност – „шофьор товарен автомобил, международен транспорт“ при ответника и за заплащане на парично обезщетение за шестте месеца, следващи уволнението, през които не е полагал труд по трудово правоотношение за периода от 01.12.2021г. до 01.06.2022г. в размер на 4888,40 лв., следва да бъдат отхвърлени.

По разноските:

С оглед изхода на делото и на основание чл. 78, ал. 3 ГПК право на разноски има ответникът, но доколкото същият не претендира такива, а и няма данни да е извършил, разноски не следва да му се присъждат.

С аргумент от разпоредбата на чл. 78, ал. 6 ГПК разноските за държавна такса остават за сметка на съда.

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ предявените от Г. И. Р., ЕГН *****, срещу ФИРМА, ЕИК ....., искове с правно основание чл. 344, ал. 1, т. 1 КТ отменя на уволнението, извършено със Заповед № 421 от 30.11.2021г. на управителя на ФИРМА на основание чл. 325, ал. 1, т. 9 КТ, с правно основание чл. 344, ал. 1, т.2 КТ за възстановяване на заеманата до уволнението длъжност „шофьор на товарен автомобил, международен транспорт“ и с правно основание чл. 344, ал.1, т.3, вр. чл. 225 КТ за заплащане на сумата от **4 888,40 лв.**, представляваща обезщетение за оставане без работа в резултат от незаконното уволнение за периода от 01.12.2021г. до 01.06.2022г.

Решението може да бъде обжалвано пред Софийски градски съд в двуседмичен срок, считано от 27.09.2022г.

Съдия при Софийски районен съд: _____